

SNØHETTA

Av Gunnar Nissen

*Har du sett ham der han står
gubben med det hvite hår,
over slettens stein og vanne
hever han sin herskerpanne.*

*I den dype evighet
hundred' tusner år sank ned,
selv i istids vintervelde
gubben stod der grå av elde.*

*Vinden stryker over fly,
skodden tetner som en sky,
skjuler gubbens gudeåsyn
for profane øynes påsyn.*

*Isens favntak over land
smeltet hen i brus av vann,
breer skuret, elver gnaget,
og de nye tider daget.*

*Iskalt som et pust fra pol,
så igjen litt sommersol,
blinker over bre og slette,
stråler ultraviolette.*

*Vintres frost og somres ild
drev sitt hvileløse spill,
tårn og tinder ble morene,
gubben stod igjen alene.*